

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

MÉ MÍSTO JE TENTO SVĚT

Aleš Šustr

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství
Specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

MÉ MÍSTO JE TENTO SVĚT

Aleš Šustr

Vedoucí práce: Prof. ak. Soch. Jiří Beránek
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jsem
uvedených pramenů a literatury

Plzeň, duben 2015

Aleš Šustr

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	2
3 CÍL PRÁCE.....	3
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	4
5 PROCES TVORBY.....	5
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	7
7 POPIS DÍLA.....	10
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	11
9 SILNÉ STRÁNKY.....	13
10 SLABÉ STRÁNKY.....	13
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	14
a) Knižní a periodická literatura.....	14
b) Internetové zdroje.....	14
12 RESUMÉ	15
13 SEZNAM PŘÍLOH	16

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

S ohledem na specializaci našeho ateliéru jsem se svojí bakalářskou prací snažil zaměřit na sochu umístitelou na veřejné prostranství – do exteriéru či interiéru, tak, aby byla možná její interakce s divákem. Moje dosavadní tvorba byla zaměřená, podobně jako tato práce, na tvorbu rozměrných plastik, které svojí mohutností a použitím masivních materiálů mohou být v několika případech označeny jako monumentální. Vzhledem k tomu, že se profesionálně zabývám prací ze dřevem (provozují malou truhlářskou a restaurátorskou dílnu) a je mi tento materiál svými vlastnostmi a relativně snadným zpracováním příjemný, tvoří dřevo jako materiál podstatnou část mých sochařských děl. Během mého dosavadního studia v našem ateliéru jsem si ovšem vyzkoušel i práci s dalšími materiály, například při školní studii portrétu modelovaného z hlíny, či ve zpracování kamene (plzeňské žuly) použité pro jednu z klauzurních prací. Kvůli sympatiím pro čistý, masivní materiál a inklinaci k strohému a vizuálně jednoduchému zpracování díla, tvořím svá díla jako nefigurální, převážně abstraktní plastiky. Ačkoli se při svojí práci zabývám především prvky drobnějšího charakteru, s nutným důrazem na preciznost zpracování, která se může jevit v sochařském ateliéru pro vyjádření myšlenky přehnaná až zbytečná, beru tuto skutečnost jako pozitivum. Se zdokonalující se řemeslnou zručností jsem schopen navrhovat i realizovat čím dále složitější a propracovanější díla. Jistým způsobem se ale samozřejmě snažím oprostit od truhlářského, někdy až strojově vyhlížejícího ztvárnění a nevytvářet pouze bezduché prvky bez nápadu.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma mojí bakalářské práce zní Mé místo je tento svět. Dílo jsem pojal jako plastiku, která pracuje nejen s divákovým zrakem, ale i s jeho plnou interakcí, „vstupem“ dovnitř této sochy, pohybem a pobytem uvnitř ní. Téma vnímám jako abstraktní s možností téměř nekonečného vyjádření svých pocitů a myšlenek, které se při jeho vyslovení okamžitě objevují. Jak téma této práce, tak i výsledné dílo jistě téměř v každém vyvolá mnoho otázek. Na první pohled je evidentní velká filozofická hloubka tématu, které se nedotýká pouze jedince, ale celého světa, možná i vesmíru. Každý, kdo žije na tomto světě, si může položit mnoho otázek. Proč zde, na světě, žiju? Z jakého důvodu jsem se tu ocitl? Každý na tomto světě žije mezi ostatními a vedle ostatních lidí, zvířat, předmětů, v nějaké krajině, městě či vesnici, ale především žije sám se sebou a sám v sobě. Každý člověk, zvíře, ale i předmět žije svým vlastním životem, někdy otevřený, někdy uzavřený v sobě samém. Dílo, které jsem vytvořil, představuje kousek prostoru, který může být vnímán jako úkryt, kde si přejeme být schováni před okolím a přede všemi, ale který jednoduchou transformací vše boří a my jsme ,anebo chceme být opět spatřeni, odhaleni a propojeni se vším, co je kolem nás. Téma jsem zvolil vzhledem ke svému zájmu pro architekturu a možnosti jeho ztvárnění v architektonickém duchu. Svoji geometrickou stavbou je dílo částečně přirovnatelné k období funkcionalismu, popřípadě minimalismu či konstruktivismu. Použitím jednoduchých, vesměs pravoúhlých tvarů jsem se snažil dosáhnout určitého rytmu a vyváženosti.

3 CÍL PRÁCE

Cílem práce bylo vytvořit trojrozměrné dílo tak, aby co nejpresněji odpovídalo zamýšlenému konceptu, a dovedlo diváka k pozastavení a zamyšlení. Pokusil jsem se ztvárnit objemnou plastiku z pohyblivými prvky, která funguje v prostoru a za přítomnosti člověka a díky své určité variabilitě a hravosti, může v každém probouzet kus fantazie. Dále bylo cílem naučit se pracovat s kompozicí ve větší formě a rozsahu, vytvořit dílo nejen formálně, ale i obsahově plné. Díky výrobě jsem se vyrovnal s několika technologickými obtížemi, naučil se vnímat různé další prostorové vztahy. Pokud opomineme hlubší filozofický význam této plastiky, je možné ji po určité transformaci brát jako nějaký prototyp popřípadě model nějakého užitého objektu. Na první pohled je zde evidentní možné připrvnání k jakési neobvyklé prolézačce z dětských hřišť či možné chápání jako základ obytného místa, atypického „domu“ nebo obytného prostoru uvnitř prostoru většího, kde bude představovat již dříve zmíněný úkryt.

..

4 PROCES PŘÍPRAVY

Příprava na samotnou realizaci díla probíhala zpočátku na teoretické úrovni, kdy byl zhruba navrhnout koncept celého díla. Ústřední myšlenkou bylo již zpočátku vytvořit jakýsi přísně definovaný prostor, který bude určitým způsobem variabilní a bude řešen pro případnou interakci diváka. Prvotním počinem před nutnou konzultací bakalářské práce bylo vytvoření několika skic zachycujících hlavní myšlenku díla. Následujícím krokem bylo vytvoření funkčního modelu, ne zcela odpovídajícího finálnímu a zamýšlenému výsledku, v měřítku cca 1:8. Tento model byl zpracován jako zamýšlený úkryt ve tvaru kostky (stejně jako výsledné dílo) s odlišným dělením a pohybem stěn. Toto provedení konstrukčním řešením nebylo vhodné pro výsledné dílo, proto byl vytvořen další model, kterým byla ověřena a odzkoušena zamýšlená funkce finálního díla. Model byl zhotoven opět v měřítku cca 1:8 z latěk z měkkého dřeva, běžným truhlářským způsobem. Díky tomuto vzorovému modelu bylo možno zhodnotit stavbu a fungování hmoty díla v celku, zamyslet se nad realizací a doladit konstrukční a vizuální detaily před vlastní výrobou.

5 PROCES TVORBY

Na realizaci jsem nejprve opatřil a dovezl řezivo v délkách 4 a 5 metrů, Vzhledem k dostupnosti a relativně nízké ceně, jsem použil jako materiál borové hranoly, Na konstrukci hlavní, nosné části byly použity trámy profilu cca 20 x 14 cm, které jsem předem podélně rozřezal. Vzhledem k vlastnímu zázemí a technologickému vybavení jsem byl schopen realizovat veškeré práce samostatně. Materiál byl zprvu nahrubo nakrácen na předem rozpočítané a podle skic a modelů rozkreslené díly. Následujícím krokem bylo rovnání a tloušťkování všech prvků. Ačkoli strojový vzhled opracování nemusí být na místě, a pro sochařská díla vhodný, v případě této práce bylo takovéto opracování pro následující funkčnost a pohyb všech částí nezbytné. Dále byl zhotoven mechanismus pro posun pohyblivých částí – boků kostky. Jedná se o drážku, která určuje dráhu pohybu a současně zabraňuje vypadnutí jednotlivých stěn. Vzhledem k objemu práce a nutnosti přesného a zejména rychlého zpracování byla tato drážka zhotovena frézováním. Veškeré prvky konstrukce byly následně vykráceny na přesný rozměr, čímž byl již definován konečný vzhled a rozměr výsedného díla. Hranoly, opatřené drážkou pro pohyb stěn, byly po vykrácení spojeny za použití tesařských spojů do dvou shodných čtverců. Spoje byly částečně zhotoveny strojově, za použití formátovací pily a spodní frézky, jejich spasování a začištění proběhlo ručně, použitím tradičních nástrojů, jako je dláto či ruční hoblík a pilka. Takto spojené čtverce tvoří základní prvek nosné části celé konstrukce. Po jejich sesazení následovala příprava „stojek“ propojujících čtverce k krychli. Díky předchozí důmyslné přípravě a množství předchozích skic a

modelových variant, byly již nosné čtverce opatřeny záseky umožňující přesné osazení těchto „stojek“ bez nutnosti jakkoli zasahovat do jednoduché a vizuálně čisté konstrukce. Po sesazení těchto prků byla již vytvořena hrubá kostra celého díla. Následovalo vsazení dalších dvou hranolů opatřených drážkou, které jsou k sobě vzájemně orientovány v pravém úhlu, stejně tak, jako je jejich orientace vzhledem k oběma čtvercům. Tyto čtverce jsou vůči sobě orientovány zrcadlově, tak, aby byla zajištěna funkce pohyblivých prvků. Po dokončení montáže nosné krychle a jejím pojištění šrouby byla zahájena výroba pohyblivých částí. Všechny prvky byly opět nejprve nahrubo zakráčeny, opracovány a poté následovalo jejich přesné rozměření dle míst, do kterých měly být zamístěny. Tyto pohyblivé stěny jsou tvořeny hranoly drobnějšího průřezu, opět sestavené do geometricky jednoduchých tvarů. Stěny jsou čtvercového tvaru, spojené v rozích a vyztuženy úhlopříčnými vzpěrami, které tvoří důležitý vizuální prvek. Dolní a horní strana je opatřena polodrážkou pro pohyb v nosné části konstrukce. Po výrobě stěn bylo provedeno začištění veškerých pohledových míst i drážek, tak, aby se nikde nevyskytovala rušivá místa a stěny se mohly dle původního záměru volně pohybovat.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Celé dílo je vytvořeno z masivního dřeva borovice. Borovice neboli sosna má bělové dřevo žlutavě až červenavě bílé. Jádrové dřevo čerstvě poraženého stromu má téměř stejnou barvu s bělovým, suché má barvu červenou. Póry neboli průduchy pryskyřičné jsou velmi četné a dobře viditelné na všech řezech (příčný řez - světlé body, podélný řez - krátké čárky). Dřevo borové je hrubší než jedlové či smrkové. Dřevo schne velice rychle a dobře; v případě, že dřevo není správně ošetřeno, popřípadě uskladněno, má tendenci k barvení běli (za modrání). Dřevo při použití vykazuje střední tvarovou stálost. Má nízkou tuhost a rázovou houževnatost, nízkou až střední pevnost v ohybu a tlaku a velmi nízké předpoklady pro ohýbání. Snadno se opracovává ručně i strojně. Dobře drží spoje hřebíky a vruty, ovšem lepení může být problematické vzhledem k vyššímu obsahu pryskyřice. Dřevo lze mořit, natírat a lakovat do hladkého povrchu. Je náchylné k poškození červotočem. Jádrové dřevo je středně trvanlivé a mírně rezistentní proti impregnaci, bělové dřevo je málo trvanlivé, ale propustné (impregnovatelné). Nejlepší borové dřevo se používá na nábytek, v interiérové truhlářině, v soustružení a na konstrukce vozidel. Dřevo o něco nižší kvality se používá na hrubé stavby. Impregnované borové dřevo je vhodné na železniční pražce, telegrafní sloupy, podpěry a důlní stojky. Kmeny se loupají na překližku a krájejí na dekorativní dýhy. Využívají se také v chemickém zpracování dřevní buničiny. Jelikož je borové dříví prosyceno pryskyřicí, hodí se dobře na konstrukce, které jsou vystaveny střídavému suchu a vlhku. Konstrukce hlavní nosné části je tvořena hranoly profilu cca 14 x 8

cm. V rozích tohoto objektu jsou hranoly spojeny použitím spoje na čep a rozpor. Tento spoj, v tesařské praxi dříve nazývaný jako ostříhový čep, byl celá staletí nejpoužívanějším spojem při výrobě krokrového a hambalkového krovu pro vázání krokví na hřebenu. Tyto čepy se také používají pro prahy hrázděných stěn, v truhlářské praxi se vyskytují při výrobě konstrukcí okenních křidel, rámu oken, dveří i při výrobě nábytku. V mém případě je použito nejobvyklejší varianty s úhlem 90° . Spojení poslouží nejlépe, pokud hrozí vystavení tlaku. Ať již lepené spoje, užívané v truhlářské praxi, či spoje držící pohromadě nasucho, se pro zvýšení pevnosti a zajištění všech prvků ve správné poloze užívá zesílení vruty popř. dřevěnými kolíky, známými od pradávna. Při určité zručnosti je i ruční výroba takového spojení snadná. Začínáme se dvěma kusy, nejlépe hoblovaného a pravoúhlého dřeva. Tužkou označíme lícové strany. Položíme oba kusy přes sebe, případně změříme tloušťku použitého materiálu vhodným měřidlem. Totéž provedeme i s druhým kusem. Vyjdeme z čáry, kterou jsme udělali v předchozím kroku, a narýsujeme ji po celém obvodu. Totéž provedeme i na druhém kusu dřeva. Při výrobě rozporu odměřujeme nejčastěji třetinu šířky hranolu. Vyznačíme dvě čáry rovnoběžné s hranou trámu a vedeme je až k dříve nakreslené čáře. Podél vnitřních stran těchto čar vedeme řez pilou. Řez ukončíme na předem narýsované čáře. Následně si upevníme dřevo pevně ke stolu opracovávanou stranou nahoru. Pomocí paličky a dláta odstraníme dřevo z rozporu. Po vydlabání zhruba poliviny hloubky rozporu dřevo otočíme a postup opakujeme z druhé strany. Nakonec zkontrolujeme pravoúhlost a spoj začistíme. Pro výrobu druhé části spoje – čepu, opět uchytíme materiál ke stolu a pilou odřežeme přebytečný materiál tak, aby čep

zapadl do předem zhotoveného rozporu. Takto sesazené hranoly do 2 shodných čtverců a opatřené drážkou byly základem pro pevnou nosnou konstrukci díla. Tyto čtverce byly spojeny stojkami shodného profilu popocí rovných středových plátových spojů do kompaktního tvaru krychle. Rovný plát, čili příčné přeplátování, se vytvoří vyříznutím poloviny výšky hranolu, přičemž horní plát má délku rovnou šířce hranolu s dolním plátem, tzn. Že jeho délka je rovna šířce. Plát dokáže podchytit bez přídavných pomůcek tlakové síly. V mém případě je proporce plátu mírně modifikovaná. Vzhledem k tomu, že není nutné lícování vnitřní strany čtverce a stojky, je osazení spoje menší. Zde se toto řešení ukázalo jako vhodné – nedochází ke zbytečnému zeslabení nosných trámů na poloviční tloušťku a z estetického hlediska řešení také zcela v pořádku. Vnitřní prostor krychle – doplněné příčky ve tvaru „T“, zrcadlově umístěné v dolním a horním čtverci, byly vytvořeny a zakomponovány do konstrukce obdobně. Veškeré spoje nosné části konstrukce jsou pojištěny samořeznými šrouby s šestihrannou hlavou, zapuštěnými do materiálu tak, aby nebyla ohrožena funkčnost mechaniky pohyblivých stěn. Jednotlivé stěny, určené k vsazení do drážek a pohybu v kostce byly vyrobeny na závěr. Spojení je opět provedeno použitím jednoduchých spojů, vždy dvou sousedních hranolů, a pojištěno spojovacím materiálem – samořeznými šrouby. Profil materiálu stěn je 7 x 7 cm. Z přední strany je na stěnách zhotovena polodrážka, v dolní a horní části, pomocí které se tyto stěny pohybují.

7 POPIS DÍLA

Socha má formu krychle, o délce hrany 2 metry. Je vyrobena z převážné části z hranolů z borového dřeva. Skládá se z pevné, samostatné stojící pevné kostry, vytvořené celkem z 20 hranolů. Půdorys této kostry tvoří čtverec, do nějž jsou zakomponovány další 2 hranoly vsazené v pravém úhlu ve tvaru písmene „T“. Všechny prvky této kostry jsou pravoúhlé, vnitřní prostor je dělen poměry zlatého řezu. Tato kostka, držící pohromadě za pomoci tesařských spojů a dalšího spojovacího materiálů – ocelových šroubů, je v dolní a horní stěně opatřena drážkou, probíhající dokola i na vnitřních hranolech. V této drážce se pohybují stěny, boky krychle, které představují „dveře“ pro vstup do vnitřního prostoru kostky. Profil materiálu byl zvolen s ohledem na vyváženost hmoty celého objektu. Jednoduchá, geometrická stavba a použití převážně pravoúhlých tvarů v kombinaci s jednoduchým a čistým spojením bylo snahou o vytvoření harmonicky působícího a nerušivého díla. Práce působí čistě, až minimalisticky, použití dřeva a jeho spojení může zdánlivě připomínat hrázdenou architekturu. Vzhledem k jisté náročnosti eventuálního převozu, nejsou stěny oproti prvotnímu návrhu uzavřeny. Přestože takto vizuálně nepůsobí dílo jako prvotně zamýšlený „úkryt“, vzhledem k členitosti a variabilitě působí práce kompaktně a uceleně. Pro uzavření celého objektu je zamýšleno obložení pohyblivých stěn a vrchní části krychle ocelovými plechy, popřípadě přírodním materiálem jako je např. recyklovaný karton, který by byl vhodný pro čistý vzhled a případnému užití díla v interiéru.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Dílo je téměř monumentální, pracuje s divákovou fantazií a díky variabilitě i s jeho zapojením se do transformace celého objektu. Socha upoutá strohým, ale přesto výrazným a zajímavým členěním i zpracováním. Při tvorbě jsem pracoval s trojrozměrným prostorem nejen vně, ale také uvnitř celého díla. Socha nefunguje pouze v jedné rovině, ale díky její variabilitě ji můžeme shlédnout v mnoha různých složeních a sami si ji uzpůsobit dle své fantazie. Samotný objekt se díky perspektivě a použitým lineárním prvkům z pohledu pozorovatele různě deformuje a nutí k zamyšlení jak nad dílem samotným, viditelným zvenčí, tak zejména nad uspořádáním vnitřního prostoru, který vybízí k návštěvě. Při pohybu uvnitř sochy můžeme mluvit o určité meditaci i hledání myšlenek. Pro obor vidím přínos tohoto díla zejména ve vlastním zpracování, kde se skloubí čisté provedení spolu s funkčností, která byla prvotním záměrem a možnost objevovat vnitřní trojrozměrné prostory v takto jednoduchých geometrických konstrukcích. Díllo přes svoji strohost technicky důvtipné a je možno jej použít jako zdroj nápadů pro další práci. Sochu je možné umístit do venkovních prostor – ať již na travnaté, klidné prostranství, či do rušné části města, kde by vybízela náhodného pozorovatele ke svojí návštěvě. Osobně by mne ale spíše zajímalo umístění v interiéru, kdesi v neveliké místnosti, kde by dílo fungovalo jako průchod nebo zastavení. Věřím, že vytvoření takového „prostoru v prostoru“ by umocnilo meditativní charakter díla.

9 SILNÉ STRÁNKY

Jako silné stránky shledávám především rozměrnost celého objektu a jeho snadné ztotožnění s pozorovatelem vzhledem k poměru lidského měřítka. Zamýšlené mechanické prvky fungují zcela podle modelových studií, čímž je pro diváka dosaženo žádaného efektu. Jako plus vnímám skutečnost, že jsem byl schopen po pečlivém návrhu a díky technologickému zázemí realizovat bez obtíží a zcela sám celé dílo. Socha díky svým rozměrům patrná z poměrně velké vzdálenosti, a již při prvním zběžném pohledu pracuje s divákovou fantazií. Vlivem perspektivy působí lineární prvky z každého pohledu jinak. Po přistoupení blíže k nebo až dovnitř sochy, přichází pro diváka další, nejen vizuální zážitek z obklopení jejím vnitřním prostorem. Dílo se může stát součástí další výtvarné kompozice, především díky čistotě zpracování. Strohé, až minimalistické provedení nepůsobí rušivě ani příliš expresivně. Krychle, jakožto jeden ze základních geometrických tvarů vyjadřuje jistý řád a ucelenost. Práce je díky své relativně nízké hmotnosti poměrně snadno přemístitelná a vzhledem k pravidelnému a rovnému půdorysu je možno její osazení na téměř kterýkoli, i nezpevněný povrch. Použití dřeva jako přírodního materiálu a jeho relativně snadné získání a zpracování nabízí možnost téměř nekonečného rozšíření, opravu či úpravu. Konceptu díla je možné brát také jako odraz pro další, nejen volnou tvorbu, ale i jako určitý prototyp pro případnou realizaci určitých objektů či staveb architektonického charakteru.

10 SLABÉ STRÁNKY

Jako slabou stránkou vidím omezený finanční rozpočet, který nedovolil pojmout dílo velkoryseji. V ideálním případě by byla práce zhotovena rozměrnější, s použitím zcela suchého, především tvarově stálého materiálu. Vzhledem k faktu, že není použito dřevo nejvyšší kvality, ale i k přihlédnutí k tomu, že by dílo mohlo být vystaveno venkovní vlhkosti, není vyloučena částečná deformace a objemové změny materiálu. Z bezpečnostních důvodů by zřejmě dílo mělo být ukotveno, aby bylo zabráněno jeho rozpohybování, ať již vlivem povětrnosti nebo vandalismem.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. ŠKABRADA, JIŘÍ. Konstrukce historických staveb. 1.vyd. Praha: Argo, 2003, 395 s. ISBN 80-7203-548-7.
2. ŠKABRADA, JIŘÍ. Lidová architektura. 1.vyd. Praha: ČVUT, 1996. ISBN 80-01-01435-5.
3. GERNER, MANFRED. Tesařské spoje. 1. vyd. Praha: Grada, 2003. Stavitel. ISBN 978-80-247-3114-8.
4. ŠEFCŮ, ONDŘEJ a ŠTUMPA, BOHUMIL. 100 osvědčených stavebních detailů: tradice z pohledu dneška. 1. vyd. Praha: Grada, 2010. 210 s. Stavitel. ISBN 978-80-247-3114-8.
5. PIJOAN, JOSE. Dějiny umění 10. 1. vyd. Praha: Odeon, 1984. ISBN 09/03.01-523-84.

b) Internetové zdroje

12 RESUMÉ

The topic of my bachelor's work is called My place is this world. The essential idea of my creation is working with the three-dimensional space and with an viewer's imagination. The object, which I done is a sculpture, that can be set in a public place. This sculpture is an abstract work, defined by straight geometrical lines, close to functionalism or minimalism. It's form is a larger-sized (about two meters for one edge) cube, which is possible to transform oneself. Whole componets of the sculpure are made from wooden beams, just from fir. These elements were prepared for an exact dimensions, at first. Jointing this beams together is realized by using traditional wooden joints, which are known for many centuries. Inner space of this cube is filled with two other beams, mounted into lower and upper partition. In that beams, narrow grooves, are cutted. These groves enables a movement of six sides, that are setted to them. Because of this moveable sides, the cube can be transformed to many varies and offers an interesting look for a spectator. The inner space of this cube can be also visited, even a spectator may close oneself here and come to regain consciousness, maybe..

Because of a quite huge dimensions of this abstract sculpture, is possible to fit it in many different places. The sculpture can be used like an monument in an outside, maybe in some industrial area. In my opinion, I would like to set this creation to any room (not too big). Using it like a divider of a room, or like a rest place, maybe for a meditation.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Fotografie – Prvotní model

Foto vlastní

Příloha 2

Fotografie – Model v poměru 1:8

Foto vlastní

Příloha 3

Fotografie – Neopracovaný materiál pro výrobu díla

Foto vlastní

Příloha 4

Fotografie – Průběh práce č. 1

Foto vlastní

Příloha 5

Fotografie – Průběh práce č. 2

Foto vlastní

Příloha 6

Fotografie – Průběh práce č. 3

Foto vlastní

Příloha 7

Fotografie – Průběh práce č. 4

Foto vlastní

Příloha 8

Fotografie – Průběh práce č. 5

Foto vlastní

Příloha 9

Fotografie – Průběh práce č. 6

Foto vlastní

Příloha 10

Fotografie – Průběh práce č. 7

Foto vlastní

Příloha 11

Fotografie – Celkový pohled na dílo – kompaktní vzhled

Foto vlastní

Příloha 12

Fotografie – Celkový pohled na dílo – vnitřní prostor

Foto vlastní

Příloha 13

Fotografie – Celkový pohled na dílo – rozvřená konstrukce č. 1

Foto vlastní

Příloha 14

Fotografie – Celkový pohled na dílo – rozvřená konstrukce č. 2

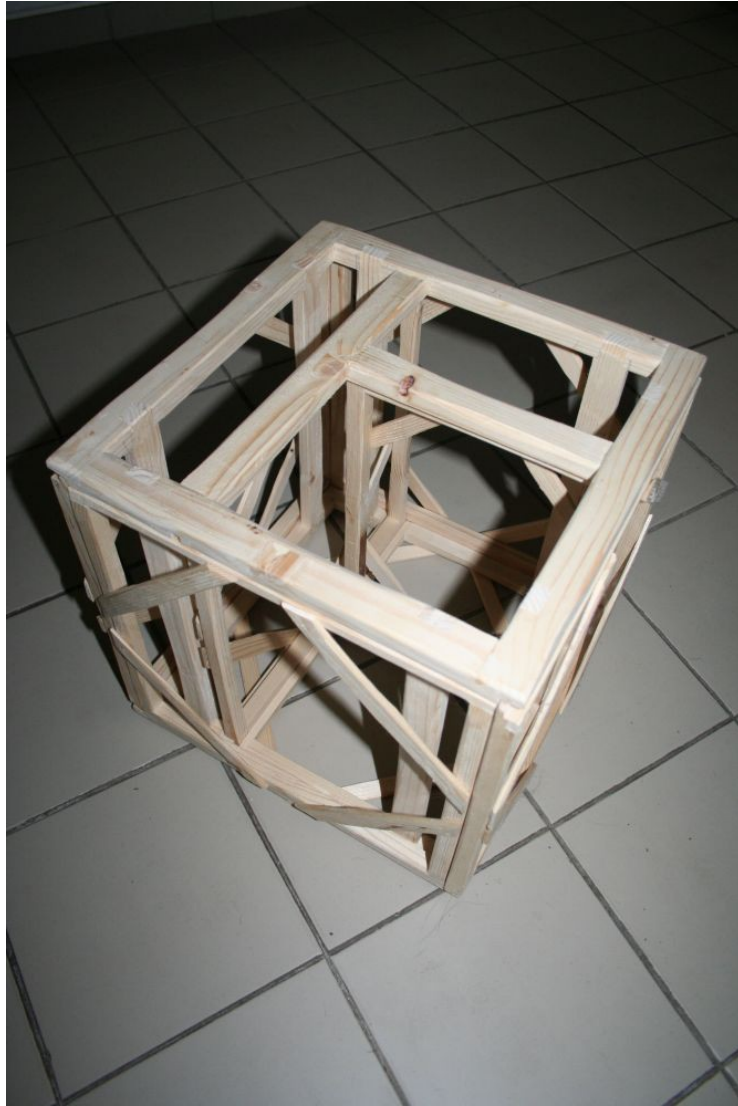
Foto vlastní

Příloha 1

Fotografie – Prvotní model

Foto vlastní

Příloha 2

Fotografie – Model v poměru 1:8

Foto vlastní

Příloha 3

Fotografie – Nepracovaný materiál pro výrobu díla

Foto vlastní

Příloha 4

Fotografie – Průběh práce č. 1

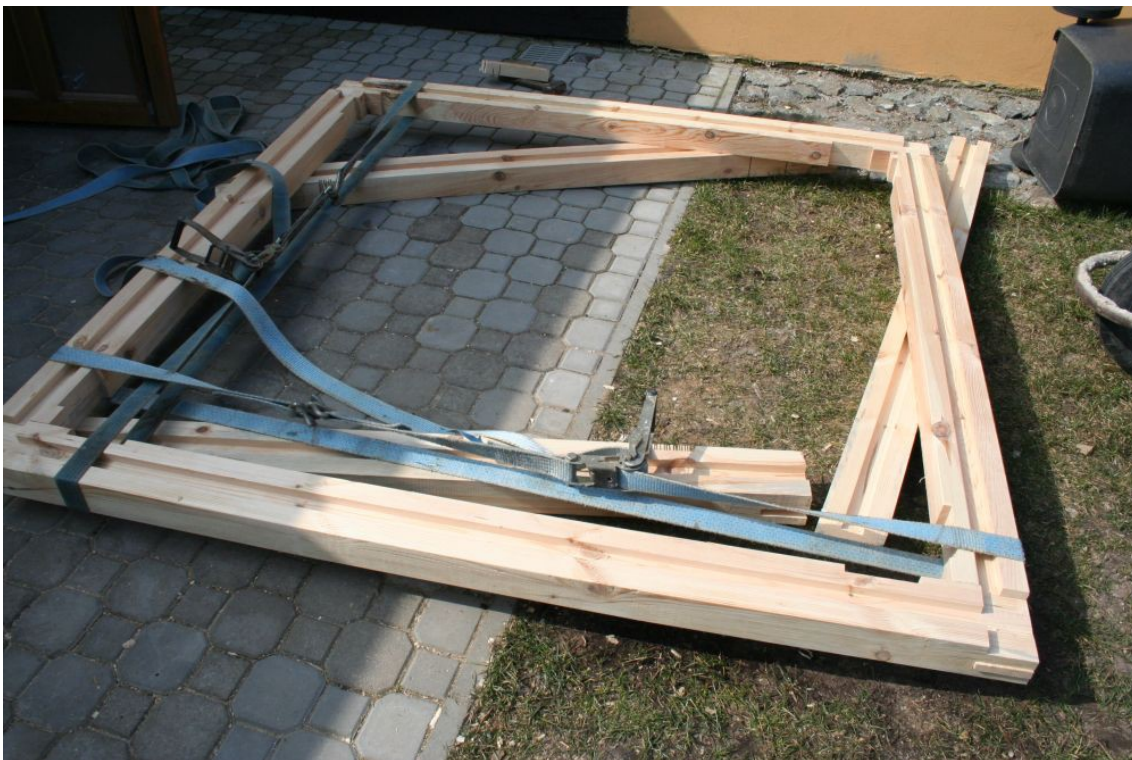
Foto vlastní

Příloha 5

Fotografie – Průběh práce č. 2

Foto vlastní

Příloha 6

Fotografie – Průběh práce č. 3

Foto vlastní

Příloha 7

Fotografie – Průběh práce č. 4

Foto vlastní

Příloha 8

Fotografie – Průběh práce č. 5

Foto vlastní

Příloha 9

Fotografie – Průběh práce č. 6

Foto vlastní

Příloha 10

Fotografie – Průběh práce č. 7

Foto vlastní

Příloha 11

Fotografie – Celkový pohled na dílo – kompaktní vzhled

Foto vlastní

Příloha 12

Fotografie – Celkový pohled na dílo – vnitřní prostor

Foto vlastní

Příloha 13

Fotografie – Celkový pohled na dílo – rozvřená konstrukce č. 1

Foto vlastní

Příloha 14

Fotografie – Celkový pohled na dílo – rozvřená konstrukce č. 2

Foto vlastní